

Fášos tu nechceme!

Od začiatku roka sa utopilo v Stredozemnom mori 5-tisíc migrantov. Až takéto množstvo mŕtvych ľudí vyvolalo reakciu európskych lídrov. Každý rok pritom na pobreží krajín Európskej únie prichádza 600-tisíc ľudí. Tento rok sa očakáva rekordný 1 milión migrantov.

Z Bruselu nám idú prikázať „dobrovoľne“ vziať na Slovensko 800 z nich. To má byť podľa Bruselu náš spravodlivý diel z 20 tisíc prerozdelených migrantov. Ak by však nakoniec došlo k prerozdeleniu všetkých, ktorí prídu do EÚ za jeden rok, museli by sme ich prijať až 40-tisíc, čo je jedno stredne veľké mesto na Slovensku. A to nielen jeden rok, ale každý jeden rok. Keďže 20-tisíc utečencov pripláva k európskym brehom len v priebehu desiatich dní, je takýto scenár veľmi pravdepodobný.

Nepovažujem takéto „riešenie“ ani za správne, ani za spravodlivé a preto som proti kvótam. Nesúhlasím s nezmyselným a neúčinným presúvaním problémov na územie Slovenska.

Veď uvažujme logicky - ak raz Európa vyšle signál do chudobných afrických krajín, že každý, kto sa doplaví na naše brehy, tu bude môcť zostať, čo sa stane? Zrazu prestanú chodiť? Figy borovú. Príde ich ešte násobne viac a my už vôbec nebudeme vedieť, čo s nimi.

Preto kvóty môžu len uškodiť. Utopí sa výrazne viac ľudí, do Európy príde výrazne viac utečencov a tým budeme zásadne nahrávať novej vlne extrémizmu v Európe, keďže extrémistom padne téma z neba.

Na druhej strane si uvedomujem, že nie je morálne a ľudské si pred problémom zakrývať oči.

Riešením je finančná a materiálna pomoc nárazníkovým krajinám - ako napríklad Turecku či Egyptu, ktoré majú skúsenosť s prijímaním utečencov. Pomôžeme týmto krajinám nech vybudujú záchytné tábory na svojom území. Bude to výrazne lacnejšie a zároveň budú utečenci blízko svojej domoviny a v kultúrnej príbuznom prostredí.

Ako nájdeme peniaze na pomoc týmto krajinám? Veľmi jednoducho. Dnes západné krajiny púšťajú na územie EÚ de facto všetkých, ktorí sa dolavia. A to je veľmi veľká chyba. Veď azyl by mal byť vždy poskytnutý len tým ľuďom, ktorí sú vo svojej krajine prenasledovaní z náboženských či politických dôvodov. Bohužiaľ, krajiny ako Grécko a Taliansko púšťajú na svoje územie a tým pádom do celej EÚ aj čisto „ekonomických“ migrantov. To sú ľudia, ktorí utekajú len za vyššou životnou úrovňou, nie pred prenasledovaním ... a to je chyba. Takže peniaze nájdeme tu - azyl budeme poskytovať len naozaj prenasledovaným ľuďom.

Mnohí ľudia si kladú otázku, ako je možné, že naše volanie proti kvótam Brusel ignoruje a ide nám nanútiť niečo proti našej vôli. Tu si tiež nesmieme klamať a povedzme si pravdu.

Európska komisia koná len na základe toho, čo v roku 2008 schválili štyri strany v slovenskom parlamente. V roku 2008 totiž SMER

spolu s SNS, HZDS a Bugárovcami schválili tzv. Lisabonskú zmluvu, ktorou súhlasili, že v niektorých zásadných otázkach o nás môže rozhodnúť Brusel aj bez nás a proti našej vôli.

Preto je dnes veľmi čudné, ak Robert Fico sa zrazu tvári pohoršený, že Európska komisia ide proti našej vôli. Povedané inak - Fico najprv v roku 2008 zapálil náš spoločný dom a teraz sa zrazu tvári, že nevie, kto ten oheň založil. Rovnako pokrytecké a cynické je teraz jeho tvrdenie, že keď Európska komisia návrh kvót presadí, zorganizuje na Slovensku referendum. Referendum nám už potom, bohužiaľ, vôbec nepomôže, keďže referendum kvóty zrušíť nebudeme môcť. Bol by to len taký náš zúfalý výkrik za 7 miliónov eur. Robert Fico však, ako obvykle, toto ľudom nepovie a radšej ich nechá vo falošnej nádeji, že by sme sa referendum zachránili. Zrejme ide len o jeho predvolebnú snahu zmiast' voličov, čo je škoda.

Protest v Bratislave

Mnohí slušní ľudia na nedávnom proteste v Bratislave podľahli strachu a nechali sa oklamať účelovými klamstvami. Mnoho ľudí sa zúčastnilo protestu proti kvótam s vedomím, že slovenskí politici s kvótami súhlasia. Opak je však pravdou - v podstate neexistuje politická strana, ktorá by s kvótami súhlasila. Títo propagandou oklamani ľudia tak zrazu neúmyselne sekundovali neonacistom a fašistom, ktorí pochodovali ulicami a útočili dľažobnými kockami nielen na policajtov, ale aj na bezbranné rodiny s deťmi, cudzincov či účastníkov cyklistických pretekov, čo nám - Slovensku - spôsobilo celosvetovú hanbu.

Mnohí ľudia prišli na tento protest aj preto, že sa oprávne obávajú, že nás naši vládni politici opäť raz nechajú v štychu a predajú za Judášsky groš Bruselu, tak ako to Fico už veľakrát spravil, hoci slúbil predtým opak.

Bratislavský protest bol krásnym príkladom aj toho, že nedostatočne tmočené postoje politikov len zbytočne nahrávajú rozvoju rôznych konšpiračných teórií a sú vodou na mlyn extrémistom.

Preto som vyzval predsedu NR SR Petra Pellegriniho, aby urýchlene zvolal stretnutie všetkých parlamentných strán, na ktorom by sme prijali jasné a spoločné stanovisko k téme migrantov.

Po proteste sa ozvali hlasy zo strany SMERu, že by radi zmenili zákon, ktorý by umožnil pochody extrémistov zakázať. Nemyslím si, že je to dobré riešenie. Už v raji vedeli, že zakázané ovocie chutí najlepšie a preto zákaz protestov by spôsobil ešte väčšie problémy. Keď taký zákaz urobili v Maďarsku, extrémisti začali po nociach vypalovať Rómske chatrče aj s deťmi vo vnútri, a takto si ventilovali svoje problémy.

Navrhujem iné riešenie - nech sa len spokojne zhromažďujú, ale nech si pekne-krásne zaplatia náklady na prítomných policajtov. Len v Bratislave ich bolo vyše tisícky a náklady sme platili my všetci. Len na tento jeden Kotlebov protest sme sa my všetci museli zložiť cca 200 tisíc eur, t.j. 6 miliónov korún slovenských. Ak by na protestoch opäť vyváždzali, tak by platili a veľmi rýchlo by si ďalšie útoky rozmysleli.

Áno, je normálne mať obavy zo záplavy migrantov, ale výrazne väčší strach by sme mali mať z fašistov v uliciach a v parlamente. Títo ľudia účelovo vyvolávajú vášne a násilie. Snažia sa pritiahnúť kamery a zúfalých a vystrašených ľudí. Strach, zmätok a konšpirácie - to je ich stratégia, ako sa dostať do parlamentu v roku 2016. A to by nemal chcieť nikto, kto má Slovensko úprimne a skutočne rád. **igor matovič**

Aké Slovensko?

Politické strany veľmi často o nás všade možne tvrdia, že nemáme víziu o tom, aké Slovensko by sme chceli z našej krajiny spraviť. Opak je však pravdou - vieme úplne presne, čo ľudia na Slovensku trápia a vieme presne, čo treba zmeniť, aby sa zo Slovenska stal rozumný a ľudský štát.

Vízia občianskeho hnutia OBYČAJNÍ ĽUDIA a nezávislé osobnosti:

Ľudské a rozumné Slovensko

Dobrá politika

Kde zákony tvoria ľudia, nie báby v rukách finančných skupín.
Kde politici ľudí neokrádajú a nevyvyšujú sa nad svojich voličov.
Kde reprezentanti štátu nesú hmotnú zodpovednosť za svoje činy.
Kde politici nekladú prekážky ľuďom v priamej správe vecí verejných.

Dobrý štát

Kde úrady a ľudia sú rovnocennými partnermi.
Kde viac už nerobíme dlhy na úkor svojich detí a vnúcat.
Kde štát spravuje len to, čo dokáže lepšie ako ľudia sami.
Kde každá národnosť má rovnaké možnosti na svoj rozvoj.
Kde úrady vedú najlepší z nich, nie politicky dosadené figúrky.
Kde polícia, prokuratúra a súdy sú od politiky dokonale nezávislé.
Kde odborný personál úradov chránime pred politickými čistkami.
Kde informácie sú voľne prístupné a nemusíme sa ich doprosovať.
Kde nákupy štátu nezávisia len od ceny, ale aj úžitku pre spoločnosť.
Kde cieľom je rovnomerný rozvoj celého štátu, nie len vybraných častí.

Dobrý život

Kde občiansky aktivizmus je vítaný a podporovaný.
Kde nekradnúť, platiť dane a čestne žiť je normálne.
Kde si vážime a chránime občiansku statočnosť ľudí.
Kde podvodníci a špekulanti nie sú zákonom chránení.
Kde školy učia deti žiť a myslieť, nie len odpovedať na otázky.
Kde pomáhame snaživým a chránime bezmocných a slabších.
Kde domôcť sa práva netrvá veky a pravda nezáleží od majetkov.
Kde zdravie je prioritou a chorý nemusí uplacať a zhaňat' známosti.
Kde rozvíjame talenty všetkých detí, aj tých z chudobnejších rodín.
Kde každej rodine, aj tej neúplnej, venujeme pozornosť a podporu.
Kde kultúra začína v rodine, pokračuje v škole a nekončí v divadle.
Kde veda, výskum a inovácie sú potenciálom rozvoja, nie na príťaž.
Kde nežijeme v strachu o život, majetok a policii môžeme dôverovať.
Kde chránime a rozvíjame naše hodnoty, prírodné a kultúrne dedičstvo.

Dobrá práca

Kde živnostníkov si vážime za to, že sa živia sami.
Kde malí v podnikaní majú rovnakú podporu ako veľkí.
Kde polia neležia ladom, kým tisíce ľudí nemajú roky práce.
Kde podnikať a dávať prácu iným je hodné obdivu a pomoci.
Kde podporujeme vznik pracovných miest tam, kde ľudia žijú.
Kde mzda i dôchodok za prácu je vždy viac ako za ničnerobenie.
Kde v osadách sú cieľom pracujúci ľudia, nie ďalší poberatelia dávok.

Slovensko, kde sa budeme cítiť dobre ako doma.

Igor Matovič

a nezávislé osobnosti